

Nigdje dva čovjeka ne mogu tako lako postati prijatelji kao pri sviranju

Pavlović će u petak 23. novembra nastupiti zajedno sa violončelistom Dmitrijem Prokofjevim, a pratiće ih CSO

546 PREGLEDA 0 KOMENTARA

AUTOR: Marija Vasić

FOTO: DANILO PAPIĆ

Share

Jubilarna - deseta sezona Crnogorskog simfonijskog orkestra nastaviće se u petak 23. novembra koncertom vođe drugih violina Katarine Pavlović, koja će zajedno sa svojim kolegom prvim violončelistom Dmitrijem Prokofjevim dijeliti scenu. Kako Pavlović ističe u razgovoru za Kroz grad, na programu će biti djela Mocarta, tačnije sviraće Končertantnu simfoniju (W. A. Mozart Sinfonia Concertante Es dur. Stavovi: Allegro maestoso, Andante, Presto).

“Ova simfonija je u originalu napisana za violinu i violu, ali će Dmitrij svirati dionicu viole na violončelu. Kompoziciju smo odabrali sami. Zapravo, on je sve smislio odmah čim smo se upoznali. Mocart je napisao pet violinskih koncerata, a za violončelo nijedan, pa mu je bila želja da svira upravo njegovo djelo”, otkriva Pavlović, dok na pitanje koliko imaju slobode da sami biraju program koji će svirati, odgovara:

“Solista najčešće dogovara program sa dirigentom i bira šta želi da svira, ali se dešava da se od soliste traži određena kompozicija da bude na repertoaru”, objašnjava Pavlović.

Iako se poznaju već nekoliko godina, Dmitrij i Katarina prvi put će svirati koncert zajedno.

“Kako je Hese rekao u ‘Igri staklenih perli’- ‘Nigdje dva čovjeka ne mogu tako lako postati prijatelji kao pri sviranju’. To je velika istina i upravo nam se tako i dogodilo”, prisjeća se ona.

“Upoznali smo se prije skoro pet godina na nekoj probi, i u trenutku smo se prepoznali i momentalno počeli da pričamo o mogućnostima i planovima. Dosta toga samo radili i napravili zajedno, ali u ovoj formi nam je ovo prvi nastup. Mi smo, prije svega, kolege, on je džentlmen i veliki umjetnik, po karakteru smo slični, razumijemo se i ako ne govorimo na maternjim jezicima, a i nevjerovatno koliko imamo slična interesovanja i pogled na svijet. Najbitnija je komunikacija među ljudima i razumijevanje”, smatra Pavlović.

Koncert su, otkriva sagovornica Vijesti, počeli da spremaju odmah nakon što se Dmitrij doselio iz Moskve u Podgoricu.

“Spakovali smo to kako smo mislili i osjećali u tom trenutku i ostavili. Međutim, do trenutna kad nam je koncert zakazan, prošlo je nekoliko godina, a da nismo ni razmišljali o Mocartu. Kad smo mu se vratili, valjda se to sleglo u nama i sazrelo. Potpuno smo promijenili koncepciju i fokusirali je na osnovu prvog akorda kompozicije da sve sviramo u tom stilu. Možda malo neobično, ali smo došli do ideje da je srž kompozicije zasnovana na tom prvom sforando pianu i da je s namjerom tako postavio i započeo kompoziciju, jer ipak je Mocart bio genije”, smatra Pavlović.

“Mocart je bio, najprije, operski kompozitor, jedan od najtežih za sviranje. Legenda kaže da su mu toliko brzo prolazile melodije kroz glavu, da nije uspijevaio da zapiše tom brzinom. Ovaj naš duet u kom se uglavnom smjenjuju glasovi, je bukvalno razgovor između dva instrumenta koji pričaju među sobom, a moraju i drugi da nas razumiju šta smo htjeli da kažemo”, sigurna je ona.

Katarini ovo nije prvi koncert na kojem nastupa kao solista CSO-a. O tome kakva je podgorička publika i kako je svirati kao solista ispred kolega sa kojima svakodnevno svira i vježba, otkriva:

“Nastupala sam nekoliko puta sa CSO kao solista, ali najviše volim osjećaj kad otputujem negdje i stanem ispred orkestra gdje me niko ne poznaje. Za mene je to kompletan doživljaj. Ispred svojih kolega je odgovornost veća, ali uvijek imam osjećaj ogromne podrške i bukvalno osjećam da svi dišu sa mnom i upijaju svaki moj ton. Ovo čime se ja bavim većina ljudi ne razumije, ali veoma poštuje, tako da uglavnom dođu bukvalno svi koji me poznaju da me čuju i vide, i samim tim mi je osjećaj da je publika predivna”, zaključuje Pavlović.

Umjetnici su primorani da budu sopstveni menadžeri

Publika u Podgorici imaće privilegiju da sluša ovaj koncert, ali bi kako kaže, voljela da isti svira i u drugim gradovima Crne Gore i šire.

“Nažalost, u našim državama nikad više fakulteta za menadžment, a agenti za nas klasičare skoro da ne postoje. Tako da mi umjetnici umjesto da mislimo o muzici i usredsredimo se na rad na sebi, primorani smo da budemo sopstveni menadžeri. Koncert bi trebalo da se svira na nekoliko mjesta, ali ne volim da pričam ni o kakvim planovima unaprijed, pa ćemo ga najaviti opet kad bude trebalo”, obećava Pavlović.

Ocijeni: **4 (2 glasova)**